

Şahid Əbülfəzin qəhrəmanlıq dastanı

Əbülfəz Hüseynverdi oğlu Rəhmətov. İndi bu ad dağlar diyarı, qartalar oylağı Lerikdə kiçikdən tutmuş böyüyə kimi hamı üçün doğma və əzizdir. Çünkü qəlbi sevdalı igid Vətən, torpaq uğrunda canından keçərək şərəfli ölümü ilə millətinə, xalqına başuculuğu gətiribdir. Bəli, minlərin üzəyində özünə əbədi məkan quran Əbülfəz ömrünün 31-ci illində dünyadan köçsə də, indi sorağı harada bir Günsər müqəddəsliyi var oradan gəlir...

Tükənməz Vətən sevgisi, xalqa məhəbbət uşaq yaşlarında Əbülfəzin qəlbini hakim kəsilir. Özünü dərk edən gündən yağı dadanmış yurdunun taleyi bu yeniyetməni çox narahat edir. Erməni dığalardan işgal olunan Vətən torpağının hər qarışının qisasını almaq üçün həyatını hərbiyə bağlamağa qərar verir. Və orta məktəbi bitirib 2006-cı ildə Heydər Əliyev adına Hərbi Akademiyaya daxil olur. Oxuduğu müddətdə davranışları, mədəniyyəti, bacarığı ona hörmət gətirir. O, nizam-intizama əməl edir, bütün diqqət və səyini hərbi elminin sırlarını dərindən öyrənməyə yönəldir. Dörd ildən sonra təhsilini başa vurub leytenant rütbəsində Vətənin keşiyində durur. Daha dəqiq desək hərbi xidmətini düşmənlə üzbəüz ön cəbhədə tağıım, tabor komandiri kimi yerinə yetirir. Təhsil zamanı öyrəndiyini məharetlə praktikada tətbiq edir, döyüş tapşırıqlardan üzüağ çıxır. Bütün bunlarla bərabər Vətən torpaqların azadlığı naminə hər an Ali Baş Komandanın döyüş əmrini gözləyir.

Əbülfəz müharibə meydanında erməni dığaları ilə üz-üzə 2016-cı il Aprel döyüşlərində gəlir. Vətənin şərəfini, qürurunu uca tutmaqla Lələ-təpənin alınmasında düşmənə qan quşdurur. Bununla əsgər və zabitlərin gözündə hünər, igidlik nümunəsinə dönür. Nümunəvi xidmətlərinə görə "Azərbaycan Respublikasının Silahlı Qüvvələrinin 90 illiyi", "Azərbaycanın Respublikasının Silahlı Qüvvələrinin 100 illiyi" yubileyi və 3-cü dərəcəli "Qüsursuz xidmətə görə" medallarına layiq görülür.

Tovuz döyüşlərində Əbülfəz general-major Polad Həsimovla bir yerde olur. Çətin anlar, müharibə dəhşətləri onun qürurunu əyə bilmir. Azərbaycanın əzəli, əbədi yurd yeri Qarabağı düşünməklə bu döyüşlərdə bir daha mətinləşir.

İlahi bir məhəbbətlə Vətəninə bağlı olan Əbülfəz kapitan rütbəsinə ucalır. Kəşfiyyatçı və motoatıcı taborun rəisi olan qəhrəman zabit İkinci Qarabağ müharibəsi başladığı ilk gündən erməni dığalarına qarşı gedən döyüşlərdə şücaət göstərir, onlara sarsıcı zərbələr vurur. Qarabağı azad görmək arzusu ilə ağır müharibə meydanlarında cəsurluq, igidlik, mərdlik nümayiş edir. Füzulidə, Cəbrayılda, Qubadlıda torpaq naminə əsl tarix yazır. Vətən yolunda şəhidlik zirvəsinə ucaldığı savaş yeri isə Cəbrayılin Hovuslu kəndi olur. 16 oktyabrda burada ölüm-dirim döyüşdə son gülləsinə qədər mənfur düşmənlə vuruşur...

Şəhidlik ən müqəddəs, uca zirvədir. Bu zirvəyə ucalanlar isə heç zaman ölmürlər. İgid kapitan Əbülfəz də belə bir şərəfli həyat yolu keçdi. Ölümündən sonra dövlət tərəfindən layiq görüldüyü "Vətən uğrunda", "İgidliyə görə", "Hərbi xidmətdə fərqlənməyə görə", "Cəbrayılin azad olunmasına görə" medalları və "Rəşadət" ordeni qəhrəman lərikli balasının Vətən, xalqı sevgisinin təcəssümündən irəli gəlir.

Zəfər Orucoğlu, AJB üzvü